

mig, indeholder et bestemt Beviis for, at den offentlige Mening er gunstig for Sagen. Seer man dernæst hen til Landets Godseiere, saa vil man finde, at mere end Halvdelen af dem, der tidligere benyttede saadanne stærke Udtryk om en Fæstelov som dem, vi hørte idag af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Eilisch), at mere end Halvdelen af dem, der have sagt, at en saadan Lov var det Uretfærdigste af Verden, var Noget, som aldrig kunde komme frem, saalænge der var Retfærdighed til her i Landet, ikke længere sige dette, men blot sige, at den er ubetimelig. De sige, at den kan være ganske rigtig, men saalænge der endnu paa adskillige Godser stæer Salg ved frivillige Overenskomster, bør den ikke fremkomme. Det er et stort Fremskridt hos disse Mænd, at de, istedetfor at de for ansaae Loven for en stor Uretfærdighed, nu indskrænke sig til at tale om dens Ubetimelighed. Naar man dernæst seer hen til, hvorledes Kjøbstædernes Stemning for en saadan Fæstefløsningslov er, da tror jeg heller ikke, at den nogenstunde har været saa gunstig som nu. Jeg troer altsaa ikke, at den ærede Rigsdagsmand kan sige, at den offentlige Mening nu skulde være mod Sagen; jeg troer tværtimod, at man, Alt vel overvejet, maa sige, at den offentlige Mening altid er gaaet noget fremad til Gavn for denne Sag.

Den ærede Taler fremsatte en Mængde Bemærkninger og Bebrejdelser, som jeg gjerne vilde omtale, men jeg kan ikke faae Tid der til, fordi Mængden overvælder mig. Naar han talte om, at vi havde standset et andet velgjørende Lovforslag ved at indbringe dette, uagtet vi maatte vide, at det ikke vilde føre til Noget, saa kan jeg heller ikke indrømme Rigtigheden heraf. Det kan vel være, at enkelte Rigsdagsmænd, som vilde have indbragt et andet Forslag, have været af den Formening, at de ikke nu burde indbringe det; men deri have Forslagsstillerne jo ingen Skyld. De Herrer kunde jo have indbragt deres Forslag, og vi kunde da have seet, om Lovene kunde gaae Side om Side med hinanden, eller om den ene skulde stilles i Skyggen for den anden. Forøvrigt vil jeg spørge, om vi

have seet, at det nærværende Ministerium har vist mindste Villie til hellere at ville gaae ind paa den Lov, der tidligere har været forelagt, Fæstevæsenet angaaende, fremfor denne? Have vi ikke dengang mødt en lignende Modstand fra Justitsministerens Side, og har en saadan Lov da større Udsigt til at gaae igjennem end den foreliggende, saalænge Modstanden fra Regjeringens Side er den samme imod dem begge? Jeg beklager imidlertid, at man ikke har gjort et Forsøg i denne Retning. Den ærede Rigsdagsmand talte om, at den tidligere forelagte Lov gif ud paa Selveiendomsindsørelse, men dette var formodenlig en Feiltagelse af ham, thi, saavidt jeg veed, gif den ud paa Arvefæste.

Fremdeles talte den ærede Rigsdagsmand om det Forunderlige i, at Forslagsstillerne, ved Siden af at arbejde for denne Sag, havde kastet sig paa andre store politiske Spørgsmaal. Ja, dersom vi skulde miste den lovlige Ret, som enhver anden Statsborger har til at udtale sin Mening om de store politiske Spørgsmaal, fordi vi særligt arbejde for en Fæstefløsningslov, saa vilde det ærede Medlems Udtalelse være berettiget, men jeg seer ikke, hvilken Grund der skulde bevæge os til at opgive den Ret, som alle Andre i saa Henseende have. Den ærede Rigsdagsmand har selv virket ivrigt for forskjellige Lovforslag i forskjellige Retninger, men jeg veed ikke, at han derfor har opgivet, at medvirke i andre Sager og tale med i de store politiske Spørgsmaal; jeg troer ikke, at han føler sig tvungen dertil, fordi han særligt arbejder for en enkelt speciel Sag, og jeg seer ikke, hvad der skulde kunne bevæge ham til at ansee sig for berettiget eller forpligtet til at træde tilbage i de andre Spørgsmaal. Den, der er valgt til at tage Sæde her i Salen, kan dog virkelig ikke fritage sig for det almindelige Ansvar, som hviler paa ham, ved at sige: Da jeg tager mig ivrigt af denne Sag, vil jeg ikke tage Deel i Forhandlingerne af andre Sager. Han kan ligesaalidet frigsjøre sig derfor, som jeg ikke seer, hvad der skulde kunne berettigge den, hvis Stilling det er at udtale sig gjennem Pressen, til at undrage sig for Behandlingen af